



סעיד. בלי מיסדר, בלי מיצעד. אמרו ששם חזית. ירדו ממש כאילו לחוף מוגן על-ידי אויב. רובים חמושים, בטרייה אחידה היא תה פרושה מעל.

עכשיו נגמרה ההיערכות. הם יושבים לכל אורך התעלה. עכשיו נחכה לשלב הבא. היום הגדול מתקרב.

שדה כבירה — יום ג' 29.10

מחר בבוקר — כלומר בעוד פחות משעתיים — תבוא שעת-השי"ן. אי אפשר לעצור את הגלגלים.

בשעה חמש יודיעו הסובייטים למזכיר-הא"מ, לראש מטה המשקיפים, ולנציגי ה-מעצמות הגדולות, כי בעוד שעה בדיוק יתחילו המחסורות של הצי הסובייטי בפינוי תעלת-סואץ.

כל הפרעה תיחשב לפרובוקציה נגד ק"מ ונגד בת-בריתה הסובייטית.

אני מניח שהישראלים מצפים לזה. בימים האחרונים לא ירו אפילו ירייה אחת באחיר. הם גם ראו את ספינות-החילוץ והמחפורות הגדולות מתרכזות בפורט-סעיד. ברור להם מה אנחנו מתכננים לעשות, ומה עלולים להיות צעדינו הבאים.

הם בדואי מצפים להודעה הסובייטית. מה יעשו האמריקאים? בדואי התכנס ועדת ה-בטחון הלאומי שלהם. אבל הדוד סאם לא יזוו. התעלה שלנו, היא כולה מצרית. אמריקה לא תסתכן במלחמה גרעינית עולמית כדי למנוע את פתיחתה.

והישראלים — מה יעשו? יעזו לפתוח באש? ...

אני לא התפללתי לאללה מזמן. אבל עכ-

הרוסים ובעלי בריתם פלשו הלילה לסיני

הצבא הסובייטי ויחידות מגרמניה המזרחית, פולין הונגריה ובולגריה עברו את הגבול בנקודות רבות רדיו יעזרחים ולצבא: אל תתנגדו

הרבה תשובות לא קיבל. אבל את הקחים העיקריים של תנועתנו החדשה סיפקנו לו ברצון.

מן הצד השני ויראו את הדגל האדום מתנו-סס לצד דגל ק"מ!

הציונים מקימים רעש של גיהנום בער-לם. מנופפים בסכנה האדומה. העיתונות שלהם באמריקה קוראת לנשיא להתערב. אבל איזה נשיא אמריקאי יתערב נגד הצבת צבא סובייטי במצרים? מצרים שייכת לעולם הסוציאליסטי. זאת עובדה מוגמרת. אין מה לעשות נגד זה.

המיצעד בקאהיר היה מחזה חסר-תקדים. אני לא זוכר המונים כאלה. רקרו ושרו. וישקו את הטאנקים. האינסטינקט הבריא של העם אומר לו שהדגל האדום הוא תחנתנו הלאומית והמעמדית. בעזרתו נסלק את הישראלים מן השטחים שכבשו ובעזרתו נבטיח את עתידה של מצרים.

הקרמלין העדיף את התוכנית היסודית שלנו. זו שעתה עומדת להתבצע.

עבאסיה — יום ו' 25.10

הגדוד הסובייטי הראשון נחת היום בשדה אל-מאה. האנטונובים והטופו-לובים פלטו אותו תוך עשר דקות על ה-מסלולים. הביאו איתם שמונה טאנקים. אמרנו להם, שממילא נמצא כאן שריון סובייטי, שהם יכולים להשמש בו. אבל סדר הוא סדר, וגדוד רוסי לא יזז בלי שמו-נת הטאנקים שלו. העיקר שהגיעו.

החלטנו להשהות את יציאת הגדוד משטח-השדה ל-48 שעות, עד שתושלם העברת שתי החטיבות הראשונות. בלתי-מסויי: רק מיט-דר קצר. קיבל אותו מפקד ביל-האחיר. הוא שלנו, כך שבינתיים אין בעיות. איש גם לא ישאל מדוע דחקה הוא קיבל את המיסדר, מפני שכל העניין הוא מיבצע אחרי.

עבאסיה — יום א' 27.10

מאל כבר השלים לגמרי עם התוכנית, ואפילו ראה את עצמו רוכב על גלי-הצלחתה. איסמעיל שמע אותו אומר: "מ-מילא חשבתי בעצמי בכיוון הזה... על כל פנים, הוא כבר מתכוון למיצעד הגדול שיהיה מחרתיים ביציאה מהליופוליס. הכוח הסובייטי ינוע עד לתחנת-הרכבת באב-אל-חדיד במרכז קאהיר, משם יועלה על רכבת לאיסמעיליה.

הביאו לי סטנוגרמה של השידורים ה-אנטי-סוציאליסטיים בנושא זה. יש רעש גדול בסעודיה, כמובן. חוסין לא יודע בדיוק איך להגיב. כערכי בדואי שמח, אבל הוא לא ניתק עדיין את קשריו אל האמריקאים. לכן רדיו עמאן מוסר רק את ההודעות היבשות.

מחשבה מעניינת: האם חוסין יכריז כי הממלכה האשמיית הירדנית היא סוציאליס-טית, והוא מבקש מאחינו הסובייטים שיש-לחו כוחות גם לירדן?

עיקר ההתקפה בא, כמובן, מישראל. לא חולים לדבר על זה. ראדיו, טלחזיה, עי-חונים. הקריינית הבלונית הזאת של ה-טלחזיה הציגה תמונות ישנות של כניסת הצבא הסובייטי לצ'כוסלובקיה, ושאלה: "בני מצרים, האם אתם רוצים שגורלכם יהיה דומה לגורל העם הצ'כוסלובקי? קל מאוד להכניס צבא רוסי — אבל עלום אי-אפשר להשתחרר ממנו. מנהיגים הפכו אתכם ל-עבדי האימפריאליזם האדום. עבדי שונאיו של אללה ושל הנוביא!"

אין דבר, שילעגו, שיצחקו. זה הכל מתוך פחד. הם יודעים מה משמעות הצעד.

... מעניין מאוד. שירות-המודיעין המסורי-סם שלהם לא הריח שום דבר עדיין. אפילו הם לא הרגישו בקשר שביצענו. שלחתי פתק-ברכה למוחסן. בטחון-שדה עובד מצויין.

שדה כבירה — יום ב' 28.10

בכך, זהו זה. הצבא הסובייטי יושב לאורך התעלה. יסקיפו להם הישראלים

אני חושב שלא יהיו לנו בעיות איתו. בינתיים הוא חשוב לנו מאוד. הוא הסמל האבהי שעיצמו מזדהה כל מצרי, ואולי גם כל ערבי. נצטרך לחשוב איך למצוא לו תחליף... זה מוקדם עדיין... צריכים לחכות בינתיים...

הישיבה העיקרית היתה מוקדשת לתוכ-ניתו של איסמעיל עבד-אל-גאני. כרגיל, היה אקטיביסט ודרש להרחיב את מימדי-הפעולה. אבל החברים קיבלו את דעתי שלי, והח-לטנו להישאר צמודים לתוכנית המקורית. זאת שכבר אושרה על-ידי סרגיי.

עבאסיה — יום ה' 24.10

למען ההיסטוריה — ומי יודע, אולי גם למען העתיד — אני רושם את תוכ-ניתו של איסמעיל בקהי הכלליים:

הכוח העיקרי לביצוע המשימה: חיל-אחיר, או ח"יר ושריון מוטס. בסיסי-היציאה: שדות-תעופה בעמק הנילוס ובדרום ברית-המועצות.

הנחיתה הגדולה תתבצע עם שחר, בשדות שלנו בצפון-סיני. שדה-נחיתה עיקרי: ביר-בפגפה. שדות נחיתה מישניים: ביר-תמדה, אל-ערשי.

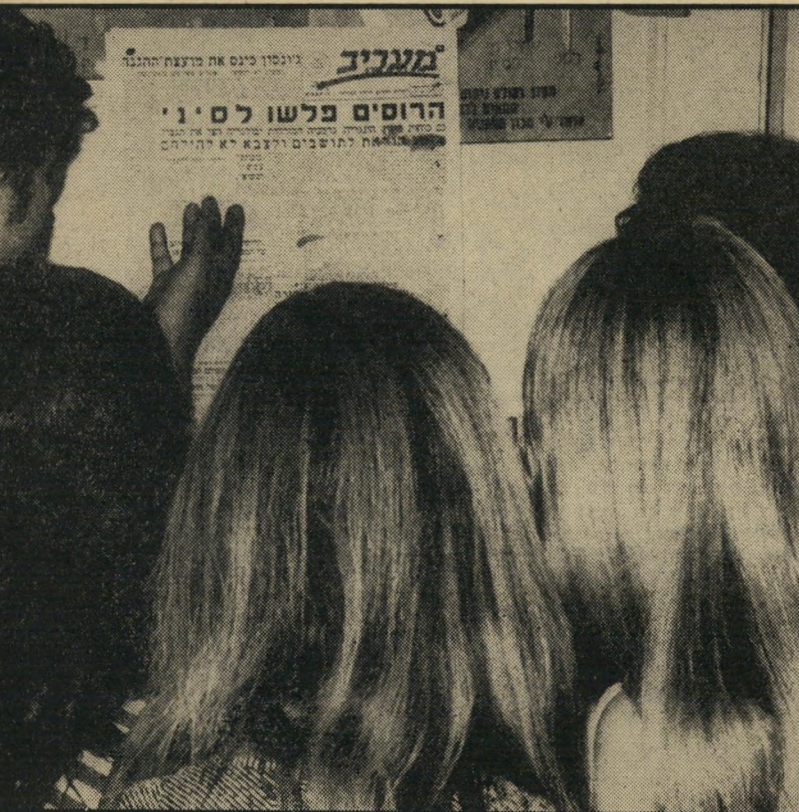
כוח משוער: דיכוייה של חיר בשוריי. מטרייה אחידה סובייטית משדות-מצריים. נחיתה מישנית מהים, באיזור אל-ערשי-ברדאחילי. כוח-משימה כבר נמצא על גבי ספינות סובייטיות באיזור.

סירוסם סימולטאני של הודעה מצרית המזמינה את צבא ברית-המועצות לנחות בסיני כדי להבטיח פינויו הידי הפולש הישראלי מטריטוריה מצרית; ופירוסם הו-דעה סובייטית, המכריזה שהיא נענתה להו-מנת ממשלת הקהילה הערבית המאוחדת, וכי צבאה נחת בסיני כדי להגן על המיש-טר הסוציאליסטי מפני תוקפנות אימפריא-ליסטית. נוסח ציפיה, כמובן. ההודעה גם תכלול הצהרה, שאין צבא ברית-המועצות מתכוון להתנכל לשלמותה הטריטוריאלית-של ישראל עצמה, כי היא ממשית-ההכיר דה-יורה במדינת-ישראל ובממשלתה, וכי חייליה לא יעברו את קו הגבול של ה-5 ביוני 1967.

נקודה זו, לדעת סלים, תנטרל את דעת-הקהל בעולם. היא גם תעמיד את ארצות-הברית בפני בעיה חמורה מאוד: האם להת-ערב כדי להציל את כיבושי הישראליים, כי-אשר אין מאיימים על קיומה של ישראל עצמה? איסמעיל סבור, כי ואשיוגטון תח-ליט לא להתערב, ורק תזהיר מפני פגיעה בטריטוריה הישראלית עצמה.

הישראלים לא יוכלו לעמוד בפני הכוח העדיף של הסובייטים, או על כל פנים לא יוכלו לנהל יותר מאשר קרבות-חשאיים קצרים. הם יצטרכו לפנות את סיני, תוך-הזמן שיוקצה להם על-ידינו.

מיד הערנו, שתוכנית זו עלולה להביא הידרדרות קיצונית של המצב לא רק באיזו-רנו אלא גם בין הגושים. הבעתי את דעתי, שהסובייטים לא ירצו ליטול על עצמם סכנה כזאת. מכל מקום, הוחלט לבחון את תגובת מוסקבה. מנצור קיבל מיברק מפורט, והוא שאל את דעתי של סרגיי על המצב. ה-תשובה המפורשת היתה: ניט.



שיו אני מתחנן לפניו: שהישראלים ירו ירייה אחת. רק ירייה אחת! אם יישבו בשקט, נצטרך ליוום את ה-יריות בעצמנו.

אבל זה עדיין מוקדם. קודם נפנה את התעלה. אחר-כך, "ישתגע" קצין ישראלי ו-יפתח עלינו באש. ואז, הו אז, יא ישראל, יעבור הכוח הגדול לאדמת-סיני — להגן על הסוציאליזם.

וגמאל! אני מעריך את האישי! הוא זרח מאושר, מעל במת הכבוד. כליך בטוח ב-עצמו. מי היה אומר שזה לא הרעיון שלו? מי היה אומר שלא הוא אדריכל המיפנה הגדול הזה? מי היה מאמין, כי לפני שבוע בלבד ישב על כיסאו, איש שבור, כמרטוט סחוט? נצטרך לחשוב ברצינות על זחיקתו הצידה.

חטיבות הנחתים הרוסיים ירדו בפורט-

זהו, כמובן, סיפור דמיוני לחלוטין. הוא לא קרה במציאות. אבל אחרי הפלישה הסובייטית לצ'כוסלובקיה שאל כל אזרח ישראלי את עצמו: האם זה יכול לקרות — גם כאן?

כרוך, כי האינטרסים של ברית-המועצות בצ'כוסלובקיה השובנת לגבולה עולים לאי-ישיעור על האינטרסים שלה במרחב. ברור גם, כי אין לסובייטים חשק ליטול על עצמם את עול כלכלתה והחזקתה של מצריים.

אבל אחרי הדוגמה של צ'כוסלובקיה, אין מנוס מן המסקנה, שאומנם פלישה כזו יכולה לקרות כאן.